

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Bilag
1

Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
EUK

14. juli 2005

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Justitsministeriets grundnotat vedrørende Kommissionens grønbog om arv og testamente (Kom(2005) 65 endelig udgave).

Materialet er ligeledes oversendt til Folketingets Retsudvalg.

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Dato:
Kontor: Lovteknikkontoret
Sagsbeh.: Marie Tullin
Sagsnr.: 2005-775-0005
Dok.: MAT40031

GRUNDNOTAT

om

Kommissionens grønbog om arv og testamente (Kom(2005) 65 endelig udgave)

Resumé

Kommissionen har fremlagt en grønbog om arv og testamente, der skal danne grundlag for en større høring om legal og testamentarisk arv, der har et grænseoverskridende element. Kernen i et fremtidigt fællesskabsinstrument skal ifølge grønbogen være en harmonisering af lovalgsreglerne. Herudover vil et fremtidigt fællesskabsinstrument bl.a. skulle forholde sig til spørgsmålet om anerkendelse og fuldbyrdelse samt international kompetence. Kommissionen fremhæver, at både sager, der løses udenretligt og indenretligt, bør omfattes af anvendelsesområdet for et fremtidigt fællesskabsinstrument, da de fleste arvesager ikke afstedkommer egentlige retstvister. Afslutningsvis anfører Kommissionen under henvisning til Haag-programmet, at et fællesskabsinitiativ på det arveretlige område skal sigte mod at fjerne administrative og praktiske forhindringer i forbindelse med arvesager, der har et grænseoverskridende element, hvilket f.eks. kan ske ved at oprette et "europæisk arvebevis" og/eller en fælleseuropæisk testamentsdatabase. Grønbogen rejser ikke i sig selv spørgsmål i forhold til nærhedsprincippet, og den har heller ikke i sig selv lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser. Der foreligger ikke offentlige tilkendegivelser om de øvrige medlemsstaters holdninger til grønbogen. På det foreliggende grundlag er det den danske holdning, at man på nuværende tidspunkt alene bør analysere og drøfte, hvorledes problemerne i forbindelse med arvesager, der har et grænseoverskridende element, mest hensigtsmæssigt kan løses. Efter artikel 1 i Protokollen om Danmarks Stilling, der er knyttet som bilag til Amsterdamtraktaten, deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til afsnit IV i EF-traktaten (forbeholdet vedrørende retlige og indre anliggender). I det omfang eventuelle forslag til kommende EU-regulering vedtages med hjemmel i TEF afsnit IV, deltager Danmark derfor ikke i vedtagelsen, og de omhandlede retsakter vil ikke være bindende for eller finde anvendelse i Danmark.

1. Baggrund

1.1. Indledning

Det følger af EF-traktatens artikel 61, litra c, og artikel 65, at Fællesskabet kan vedtage foranstaltninger om civilretlige spørgsmål med grænseoverskridende virkninger i det omfang, det er nødvendigt for det indre markedes funktion. Dette omfatter blandt andet foranstaltninger til forbedring og forenkling af anerkendelsen og fuldbyrdelsen af retsafgørelser i borgerlige sager samt fremme af foreneligheden mellem medlemsstaternes gældende regler om lovvalg og konflikter om stedlig kompetence. Arveretten er ikke omfattet af de internationale privatretlige regler, som Fællesskabet hidtil har vedtaget.

I Wien-handlingsplanen fra 1998 var vedtagelsen af et fællesskabsinstrument på det arveretlige område højt placeret på prioritetslisten. I Rådets og Kommissionens fælles program af 30. november 2000 med foranstaltninger med henblik på gennemførelse af princippet om gensidig anerkendelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område anføres det, at der skal udfærdiges et instrument på det arveretlige område. Dette er senest fastslået i det såkaldte Haag-program til styrkelse af frihed, sikkerhed og retfærdighed i Den Europæiske Union, som blev vedtaget af Det Europæiske Råd den 5. november 2004. I programmet opfordres Kommissionen til at fremlægge en grønbog om lovvalg med hensyn til arveretlige spørgsmål, herunder spørgsmål om værneting (kompetence), anerkendelse og fuldbyrdelse samt administrative foranstaltninger (arveattest, registrering af testamenter). Det fremgår endvidere af programmet, at et fællesskabsinstrument bør være gennemført inden udgangen af 2011.

1.2. Retsgrundlaget

Efter artikel 1 i Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Amsterdamtraktaten, deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til afsnit IV i EF-traktaten (forbeholdet vedrørende retlige og indre anliggender), og disse vil ikke være bindende for eller finde anvendelse i Danmark.

Grundlaget for eventuelle fremtidige forslag vedrørende et fællesskabsinstrument om grænseoverskridende sager om arv og testamente vil være omfattet af det danske forbehold vedrørende retlige og indre anliggender, i det omfang forslaget er baseret på EF-traktatens afsnit IV. Danmark vil i så fald ikke deltage i en eventuel vedtagelse af sådanne initiativer, og en eventuel regulering vil ikke være bindende for eller finde anvendelse i Danmark.

2. Grønbogens indhold

2.1. Indledning og grundlæggende overvejelser

Kommissionen har offentliggjort grønbogen om arv og testamente med henblik på iværksættelse af en høring om legal og testamentarisk arv i sager med et grænseoverskridende element.

Grønbogen består udover en generel indledning af syv overordnede afsnit. Disse afsnit vedrører lovvalgsregler, kompetenceregler, bestemmelser for anerkendelse og fuldbyrdelse, bevis for arvingers status (et europæisk arvebevis), registrering af testamenter, legalisering og retlig fremgangsmåde.

Grønbogen indledes med en generel introduktion, hvor Kommissionen påpeger, at problemerne i forbindelse med arvesager, der har et grænseoverskridende element, hovedsagelig skyldes forskelle i medlemsstaternes grundlæggende arveretlige bestemmelser samt retsplejeregler og lovvalgsregler. Da det ikke er muligt at foretage en fuldstændig harmonisering af medlemsstaternes materielle ret, må der fokuseres på fælles lovvalgsregler, som f.eks. kan omfatte testamenters gyldighed, arvingers status, tvangsarv samt administration og fordeling af arv.

Da de fleste arvesager ikke forårsager retstvister, vil det ikke være tilstrækkeligt at vedtage regler om retternes internationale kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retternes afgørelser. Kommissionen finder på denne baggrund, at et fællesskabsinstrument skal omfatte anerkendelse af både retlige og udenretlige dokumenter (testamenter, notartestamenter og administrative dokumenter). Ligeledes finder Kommissionen, at det må overvejes, om et fællesskabsinstrument skal indeholde regler om ikke-retslige myndigheders internationale kompetence i forbindelse med arvesager.

2.2 Lovvalgsregler

2.2.1 Generelle spørgsmål

Kommissionen anfører, at fremtidige lovvalgsregler må være universelle og således omfatte såvel medlemsstater som tredjelande. Det må efter Kommissionens opfattelse først og fremmest defineres, hvilke arveretlige spørgsmål lovvalgsreglerne skal finde anvendelse på, herunder om de alene skal finde anvendelse på afgørelser om, hvem der er arvinger og arvingers rettigheder, eller om de også bør omfatte f.eks. administration og fordeling af arv. Dernæst må det overvejes, om der skal fastsættes ét eller flere tilknytningskriterier, herunder om der skal være forskellige tilknytningskriterier for f.eks. fast ejendom og løsøre.

2.2.2 Testamenter og aftaler om fremtidig arv

Medlemsstaternes materielle lovgivning samt lovvalgsregler vedrørende testamentshabilitet, materiel gyldighed, fælles testamenter, aftaler om fremtidig arv og tilbagekaldelse af testamenter er meget forskellige. Kommissionen påpeger, at det må overvejes, hvilke lovvalgsregler der skal gælde for disse områder, samt hvordan lovvalgsregler kan udformes, således at de tager hensyn til den situati-

on, at tilknytningskriteriet ændrer sig i perioden mellem oprettelsen af et testamente og testators død.

2.2.3 Samtidige dødsfald

Hvis to personer, der skal arve hinanden, dør ved samme lejlighed, vil de efter nogle medlemsstateres lovgivning anses for døde samtidig, mens andre medlemsstateres lovgivning medfører, at en af dem anses som afgået ved døden før den anden. Der opstår et problem, hvis arven i en sådan situation er omfattet af to stateres lovgivning, der ikke har den samme definition af samtidige dødsfald, og Kommissionen stiller spørgsmålet, hvordan dette problem kan løses.

2.2.4 Valg af den lov, der finder anvendelse på arv

Selv om der i de fleste medlemsstater ikke er mulighed for, at arveladeren eller arvingerne kan vælge, hvilket lands arvelovgivning der skal finde anvendelse, finder Kommissionen, at det er relevant at overveje indførelsen af en sådan mulighed. Med henvisning til det fælles marked, der garanterer personers frie bevægelighed, fremhæves det i grønbogens indledning, at det er nødvendigt at tage hensyn de pågældende personers forventninger. Det må derfor efter Kommissionens opfattelse overvejes, om en arvelader og/eller arvinger, eventuelt under visse betingelser, skal kunne vælge, hvilket lands arvelovgivning der skal finde anvendelse, samt om denne mulighed i givet fald både skal gælde for legal og testamentarisk arv.

2.2.5 Tvangsarv

Regler om tvangsarv findes ikke i alle medlemsstaternes lovgivning. Derfor må det efter Kommissionens opfattelse overvejes, om et lands regler om tvangsarv skal kunne anvendes i tilfælde, hvor et andet lands lovgivning, som skal anvendes i medfør af lovvalgsreglerne, ikke anerkender tvangsarv eller definerer anvendelsesområdet for tvangsarv anderledes.

2.2.6 Trusts oprettet ved testamente

Den, som opretter en international trust, kan vælge, hvilken lov der skal anvendes. Kommissionen finder imidlertid, at det må overvejes, om det er nødvendigt at vedtage særlige lovvalgsregler for trusts.

2.2.7 Renvoi

Ved renvoi forstås, at henvisning til et lands lovgivning omfatter det pågældende lands internationale privatretlige lovvalgsregler. Henviser en lovvalgsregel f.eks. til amerikansk lovgivning, og følger det af amerikanske internationale privatretlige lovvalgsregler, at dansk lovgivning skal finde anvendelse, medfører renvoi, at dansk lovgivning skal anvendes, hvorimod udelukkelse af renvoi medfører, at amerikansk lovgivning skal anvendes. Kommissionen påpeger, at fælles lovvalgsregler på fællesskabsplan betyder, at spørgsmålet om renvoi ikke er relevant, hvor lovvalgsreglerne peger på loven i en medlemsstat, da lovvalgsreglerne i alle medlemsstater vil pege på det samme lands lovgivning. Peger lovvalgsreglerne derimod på loven i et tredjeland, er det muligt, at det pågældende tredjelands internationale privatretlige lovvalgsregler peger på loven i et andet tredjeland eller i en medlemsstat. Et fremtidigt fællesskabsinstrument bør derfor efter Kommissionens opfattelse indeholde en stillingtagen til, om renvoi skal anerkendes eller udelukkes.

2.2.8 Præjudicielle afgørelser

Kommissionen stiller spørgsmål om, hvilke lovvalgsregler der skal fastsættes for præjudicielle afgørelser. Ved en præjudiciel forstås afgørelse af et spørgsmål, som er en nødvendig forudsætning for afgørelsen af sagens hovedspørgsmål. For arvesagers vedkommende kan der f.eks. være tale om, at der må træffes afgørelse om et ægteskabs gyldighed, før der kan træffes afgørelse i selve arvesagen.

2.3. Kompetenceregler

Medlemsstaternes regler om kompetence indeholder meget forskellige kriterier, herunder afdødes sidste bopæl, sagsøgtens eller sagsøgers bopæl, visse formuegoders placering, afdødes nationalitet eller nationaliteten på en af tvistens parter. I grønbogens indledning anfører Kommissionen, at spørgsmålet om kompetence ikke bør undervurderes, og at det bør overvejes at indføre fælles regler om international kompetence, både for så vidt angår domstolene og for så vidt angår andre myndigheder, som er involveret i arvesager. Når fælles kompetenceregler overvejes, skal der efter Kommissionens opfattelse tages hensyn til de forskellige interesser, som f.eks. arvinger og medlemsstater, på hvis område formuegoder i arvesagen befinder sig, har.

2.3.1 Valg af én kompetent domstol

Såfremt et fremtidigt fællesskabsinstrument skal indeholde regler om domstolenes internationale kompetence, må det efter Kommissionens opfattelse overvejes, om der skal være tale om én eller flere kompetenceregler, samt hvilket eller hvilke kriterier der skal anvendes.

Herudover må det overvejes, om arvinger under visse betingelser skal kunne indbringe sagen for domstolen i en anden medlemsstat end den, som følger af en eventuel hovedkompetenceregel. Et andet spørgsmål, som ifølge Kommissionen må overvejes, er, om en medlemsstats domstol skal kunne anmode domstolen i en anden medlemsstat, hvor formuegoder befinder sig, om at træffe foreløbige eller beskyttende foranstaltninger vedrørende disse formuegoder. Endelig må det overvejes, om der skal fastsættes bestemmelser om overførsel af en sag fra en medlemsstats domstol til en anden medlemsstats domstol.

Kommissionen peger endelig på den kompetencekonflikt, som medlemsstaternes eventuelle residualkompetence i relation til et fremtidigt fællesskabsinstrument kan medføre. Residualkompetence i denne sammenhæng er medlemsstaternes mulighed for at anvende deres egen internationale privatret, når der ikke er nogen medlemsstat, der har kompetence efter fællesskabsreglerne. Problemet eksemplificeres ved en situation, hvor Fællesskabets kompetencekriterium er afdødes sidste bopæl, og en statsborger i medlemsstat A, som har alle sine formuegoder i medlemsstat B, dør i et tredjeland, hvor han kort forinden har bosat sig. Hvis medlemsstaterne – fordi der efter fællesskabsretten ikke er nogen kompetent medlemsstat – i en sådan situation afgør spørgsmålet efter egne internationale privatretlige regler, vil der opstå en kompetencekonflikt, hvis f.eks. medlemsstat A anvender nationalitetskriteriet og medlemsstat B formuegodernes placering. Kommissionen finder derfor, at det skal overvejes at udforme fælles kompetenceregler for de tilfælde, hvor Fællesskabets kompetencekriterium eller –kriterier peger på et tredjelands ret, men hvor arvesagen har langt større tilknytning til en medlemsstat end til det pågældende tredjeland.

2.3.2 Procedurer i forbindelse med overførsel af fast ejendom

Proceduren for registrering af overførsel af fast ejendom er forskellig i medlemsstaterne. Kommissionen finder derfor, at det må overvejes, om myndighederne i en medlemsstat kan tildeles hovedkompetencen til at udforme de dokumenter, der er nødvendige for at ændre relevante registre mv. samt træffe administrative foranstaltninger vedrørende fast ejendom, som ligger i en anden medlemsstat. I så fald må det desuden overvejes, om myndighederne på det sted, hvor den faste ejendom i arvesagen ligger, ligeledes skal kunne bevare kompetence.

Kommissionen rejser også spørgsmål om muligheden for at udforme ensartede fællesskabsdokumenter, der kan anvendes i alle de medlemsstater, hvor der befinder sig formuegoder, samt om muligheden for at fjerne eller forenkle nogle af de formaliteter, som i dag kræves, når der er tale om arvesager med et grænseoverskridende element.

2.3.3 Ikke-retslige myndigheders kompetence

Kommissionen anfører, at arvesager i de fleste tilfælde ikke afstedkommer tvister, hvorfor det ikke vil være tilstrækkeligt at vedtage fællesskabsret, der alene vedrører domstolenes kompetence. Hertil kommer, at mange funktioner i forbindelse med arvesager udøves af ikke-retslige myndigheder. Det bør derfor efter Kommissionens opfattelse overvejes, om harmoniserede kompetenceregler også skal gælde visse ikke-retslige myndigheder, ligesom det bør overvejes, om der i givet fald bør indføres mulighed for, at arvinger kan opfylde visse formaliteter hos myndighederne i den medlemsstat, hvor de opholder sig, selv om hovedkompetencereglen peger på myndighederne i en anden medlemsstat.

2.3.4 Trusts

Der er ikke nogen fællesskabsretlige kompetenceregler for tvister mellem trusts oprettet ved testamente, da arvesager ikke er omfattet af anvendelsesområdet for forordning (EF) nr. 44/2001. Kommissionen finder, at det må overvejes, hvilke kompetenceregler et fremtidigt fællesskabsinstrument skal indeholde herom.

2.4 Bestemmelser for anerkendelse og fuldbyrdelse

Kommissionen anfører, at et fremtidigt fællesskabsinstrument skal indeholde regler, som gør det lettere for arvinger at få anerkendt og fuldbyrdet deres rettigheder. Det drejer sig f.eks. om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser, notardokumenter, testamenter, dokumenter, der bevidner deres status som arvinger, samt beføjelser til personer, der skal administrere og behandle arvesager.

2.4.1 Gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af domme

Kommissionen peger på, at harmoniserede regler om lovvalg og kompetence vil gøre den gensidige tillid til de fremtidige retsfor skrifter meget stor. Dette skyldes, at både spørgsmålet om, hvilket medlemsland som har kompetence til at behandle sagen, og spørgsmålet om, efter hvilket lands lov sagen skal behandles, vil blive afgjort efter samme regler i alle medlemsstater. På den baggrund bør det overvejes at ophæve den såkaldte eksekvaturprocedure, dvs. den procedure, som skal følges i et land for at få fuldbyrdet en retsafgørelse, et officielt bekræftet dokument, et retsforlig mv. hidrørende fra et andet land. I tilfælde af, at der fortsat skal være grunde til at afvise anerkendelse og fuldbyrdelse af andre medlemsstaters domme, mener Kommissionen, at disse grunde skal være de samme i alle medlemsstater.

2.4.2 Gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af dokumenter og testamenter

Kommissionen fastslår, at der skal fastsættes regler om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af officielt bekræftede dokumenter, som i en række medlemsstater udformes af notarer og andre offentlige myndigheder. Der er tale om dokumenter, som fastslår en retslig kendsgerning eller en retshandel, og hvis ægthed bekræftes af en offentlig myndighed. Det bør herunder overvejes, om sådanne dokumenter skal kunne bevirke umiddelbar ændring af registre mv. i andre medlemsstater.

Endvidere finder Kommissionen, at det må overvejes, om der skal fastsættes særlige bestemmelser om anerkendelse og fuldbyrdelse af testamenter oprettet i en anden medlemsstat.

2.4.3 Eksekutor (herunder trusts oprettet ved testamente)

Medlemsstaternes regler om udpegning af tredjemand (eksekutor) til forvaltning eller behandling af en arvesag er forskellige. Automatisk anerkendelse af en eksekutor og dennes beføjelser i alle medlemsstater må efter Kommissionens opfattelse overvejes. Det bør i den forbindelse overvejes, om der skal være undtagelser fra anerkendelsespligten, samt om der skal oprettes en særlig eksekutorat-test om udpegningen og beføjelserne.

For så vidt angår gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om trusts oprettet ved testamente, finder Kommissionen, at det må overvejes, om anerkendelse skal indebære mulighed for at registrere trustens formuegoder mv. i relevante registre.

2.5 Bevis for arvingers status – et europæisk arvebevis

Harmoniserede lovvalgsregler vil gøre det muligt at indføre et europæisk arvebevis, som gælder i alle medlemsstater. Et sådant arvebevis vil efter Kommissionens opfattelse udgøre en stor fordel for arvinger, som uden yderligere procedurer vil kunne dokumentere deres arveretlige status og komme i besiddelse af deres arv. Kommissionen finder, at det må overvejes, hvem der skal have udstedelseskompetencen, hvilke betingelser der skal være for udstedelse, indholdet samt virkningerne af et arvebevis.

2.6 Registrering af testamenter

Da det kan være vanskeligt at finde testamenter, navnlig når de er oprettet i udlandet, finder Kommissionen anledning til at overveje etablering af et system for registrering af testamenter eller et centraliseret register. Det er Kommissionens opfattelse, at det ligeledes bør overvejes, hvilke foranstaltninger der kan lette de formodede arvingers og de kompetente myndigheders adgang til nationale dele af systemet, herunder i deres egen medlemsstat.

2.7 Legalisering

Etablering af et europæisk juridisk samarbejdsområde kræver efter Kommissionens opfattelse, at man fjerner eller forenkler formaliteter, der kræves i forbindelse med anerkendelse af udenlandske domme og andre dokumenter, herunder legalisering og apostille-påtegninger.

2.8 Retlig fremgangsmåde

Udarbejdelse af fællesskabsbestemmelser vedrørende arv og testamente er en stor og kompliceret opgave. Kommissionen anfører, at det må overvejes, om der kan udarbejdes ét enkelt og fuldstændigt instrument, og hvis dette ikke er tilfældet, i hvilken rækkefølge og i hvilke faser opgaverne skal tilrettelægges.

3. Gældende ret

Den fremlagte grønbog fra Kommissionen er ikke ledsaget af forslag til fællesskabsregler på det arveretlige område. Som det fremgår ovenfor under pkt. 1.1, er det hensigten, at der på nuværende tidspunkt skal indledes en høring om indholdet af et eventuelt fremtidigt fællesskabsinstrument. Når

et forslag måtte blive fremlagt af Kommissionen, og indholdet af dette kendes, vil Justitsministeriet redegøre nærmere for gældende ret på området.

4. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Grønbogen indeholder en række overvejelser fra Kommissionens side med hensyn til behovet for og indholdet af et fællesskabsinstrument på det arveretlige område. Da grønningen ikke på nuværende tidspunkt har resulteret i forslag til mere konkrete initiativer, er det ikke muligt at udtale sig nærmere om lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser af et eventuelt initiativ, der måtte blive udarbejdet på baggrund af grønningen. Grønbogen vil ikke i sig selv have lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser.

5. Høring

Kommissionen har med fremlæggelsen af grønningen indledt en høring vedrørende legal og testamentarisk arv med en international dimension. Kommissionen opfordrer med høringen alle berørte til inden den 30. september 2005 at indsende svar på de i grønningen rejste spørgsmål.

Justitsministeriet har sendt grønningen i høring hos følgende myndigheder og organisationer:

Præsidenterne for Østre og Vestre Landsret, præsidenterne for Københavns Byret og for retterne i Århus, Odense, Aalborg og Roskilde, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Advokatrådet, Foreningen af Advokater og Advokatfuldmægtige, Familieretsadvokaternes Forening, Foreningen af Autoriserede Bobestyrere, Finansrådet, Forbrugerrådet, Forsikring & Pension, Foreningen af offentlige chefer i statsamterne og Københavns Overpræsidium, Foreningen af Statsamtmand, Statsamtet Bornholm, Statsamtet Frederiksborg, Statsamtet Fyn, Københavns Overpræsidium, Statsamtet København, Statsamtet Nordjylland, Statsamtet Ringkøbing, Statsamtet Roskilde, Statsamtet Ribe, Statsamtet Storstrøm, Statsamtet Sønderjylland, Statsamtet Vejle, Statsamtet Vestsjælland, Statsamtet Viborg, Statsamtet Århus og Dansk Landbrug.

Høringsfristen er fastsat til den 1. september 2005.

6. Nærhedsprincippet

Som nævnt ovenfor har grønbogen til formål at indlede en høring vedrørende legal og testamentarisk arv med en international dimension. Forslaget vurderes på denne baggrund ikke at rejse spørgsmål i forhold til nærhedsprincippet.

7. Andre medlemsstaters kendte holdninger

Der foreligger ikke offentlige tilkendegivelser om de øvrige medlemsstaters holdninger til grønbogen.

8. Foreløbig generel dansk holdning

Som nævnt ovenfor under pkt. 1 er der i Haag-programmet lagt op til, at der på baggrund af grønbogen skal indledes en større høring om legal og testamentarisk arv, der har et grænseoverskridende element, samt at et fællesskabsinstrument for området bør være gennemført inden udgangen af 2011. Som det fremgår under pkt. 5, er grønbogen sendt i bred høring hos en række myndigheder og organisationer.

På det foreliggende grundlag er man fra dansk side åben over for den analyse og drøftelse på området, som Kommissionen lægger op til i grønbogen. Man bør ikke på nuværende tidspunkt lægge sig fast på en bestemt model på området, men alene analysere og drøfte, hvorledes problemerne i forbindelse med tværnationale arvesager mest hensigtsmæssigt kan løses.